

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: **P. P.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2021,
č. j. 012886/2017/KUSK-OLPŽPŘ/KLU,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 11. 2016, č. j. 0062503/DZD/2017/SMi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle

§ 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce a potvrdil záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 26. 4. 2016. Správní orgán I. stupně proto žalobce vyzval dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu k odevzdání řidičského průkazu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
3. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
5. Dne 11. 5. 2016 bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o tom, že ke dni 26. 4. 2016 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů. Následně žalobce podal námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů. Dne 14. 6. 2016 proto správní orgán I. stupně zahájil správní řízení ve věci námitek proti záznamu bodů.
6. Součástí spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokových řízeních, vedených dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného do 30. 6. 2017 (nyní účinný zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, upravuje příkazní řízení na místě, v rámci něhož jsou jako zjednodušená rozhodnutí vydávány příkazové bloky) a kopie pokutových bloků o spáchání přestupku, které si správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných policejních orgánů:
7. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, obvodního oddělení Poděbrady, ze dne 5. 5. 2013 (dále jen „oznámení ze dne 5. 5. 2013“) žalobce dne 5. 5. 2013 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Přílohou je též příslušný pokutový blok ze dne 5. 5. 2013.
8. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, dopravního inspektorátu, ze dne 27. 11. 2013 (dále jen „oznámení ze dne 27. 11. 2013“) žalobce dne 27. 9. 2013 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Přílohou je též příslušný pokutový blok ze dne 22. 11. 2013.
9. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, obvodního oddělení M. K., ze dne 30. 6. 2014 (dále jen „oznámení ze dne 30. 6. 2014“) žalobce dne 27. 6. 2014 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona

o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Přílohou je též příslušný pokutový blok ze dne 27. 6. 2014.

10. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, dopravního inspektorátu, ze dne 26. 10. 2015 (dále jen „oznámení ze dne 26. 10. 2015“) žalobce dne 22. 10. 2015 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 20 km/h. Přílohou je též příslušný pokutový blok ze dne 22. 10. 2015.
11. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, obvodního oddělení S., ze dne 17. 3. 2016 (dále jen „oznámení ze dne 17. 3. 2016“) žalobce dne 16. 3. 2016 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Přílohou je též příslušný pokutový blok ze dne 16. 3. 2016.
12. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, obvodního oddělení S., ze dne 27. 4. 2016 (dále jen „oznámení ze dne 27. 4. 2016“) žalobce dne 26. 4. 2016 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Přílohou je též příslušný pokutový blok ze dne 26. 4. 2016.
13. Součástí správního spisu je i výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého byly žalobci za přestupek ze dne 5. 5. 2013 zaznamenány 2 body, za přestupek ze dne 27. 9. 2013 zaznamenány rovněž 2 body a za přestupek ze dne 27. 6. 2014 zaznamenány 3 body. Dne 28. 6. 2015 byly žalobci v souladu s § 123e zákona o silničním provozu odečteny z bodového hodnocení řidiče 4 body. Za přestupky ze dne 22. 10. 2015, ze dne 16. 3. 2016 a ze dne 26. 4. 2016 byly posléze žalobci pokaždé zaznamenány 3 body.
14. Prvostupňovým rozhodnutím byly námitky žalobce zamítnuty a současně byly potvrzeny záznamy provedené na základě příslušných pokutových bloků. Správní orgán I. stupně uvedl, že po provedené kontrole jednotlivých oznámení o uložení blokové pokuty a po porovnání se zápisy na pokutových blocích, které byly řádně a náležitě vyplněny, konstatuje, že nemá žádné pochybnosti o správnosti záznamů v bodovém hodnocení řidiče. V oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení jsou uvedeny naprosto shodné údaje jako na pokutových blocích a není mezi nimi žádného rozporu.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a konstatoval, že lze bez pochybností uzavřít, že záznamy bodů byly provedeny na základě relevantních a jednoznačně vypovídajících podkladů. Skutečnosti obsažené v jednotlivých oznámeních o uložení blokové pokuty, které jsou rozhodné pro zápis odpovídajícího počtu bodů, jsou zcela totožné s těmi, které jsou uvedeny ve vyžádaných pokutových blocích.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

16. Žalobce předně v žalobním bodu označeném jako „*Nerespektování odvolacích důvodů*“ namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobce předkládá (a

předkládal už správnímu orgánu I. stupně) rozhodnutí různých správních orgánů vydaná v obdobných věcech (rovněž v řízeních o námitkách řidičů proti záznamu v jejich bodovém hodnocení). Žalobce tato rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojil k žalobě a v nichž správní orgány námitkám řidičů vyhověly, prezentuje jako vzorová, neboť jim předcházela důsledná kontrola jednotlivých pokutových bloků a zjišťování, zda tyto pokutové bloky představují relevantní podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.

17. V obsáhlém žalobním bodu označeném jako „*Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*“ žalobce dále brojí proti postupu žalovaného, který dle žalobce jako důkazy posuzoval pouze oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají, aby byla vyloučena chyba spočívající v lidském faktoru, popř. z vůle orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a se správností rozhodnutí. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce. Od přestupce nelze očekávat ani takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit.
18. Žalobce má dále za to, že např. v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti musí být v pokutovém bloku specifikováno, zda došlo k porušení § 18 odst. 4 či § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, potažmo k porušení § 4 písm. c) téhož zákona, byla-li nejvyšší povolená rychlost upravena místní úpravou provozu na pozemních komunikacích. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, které bylo v pokutovém bloku popsáno slovy „*neužil bezpečnostní pásy*“, „*nepřipoután bezp. pásem*“, „*nepřipoután BP*“, „*pásy*“ atp. Z formulace totiž musí být zřejmé, zda přestupek spáchal řidič, nebo spolujezdec, neboť v takovém případě by se jednalo o přestupek, který nepodléhá bodovému hodnocení. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
19. Žalobce dále na několika stranách žaloby podrobně namítá údajné nedostatky jednotlivých pokutových bloků ze dne 26. 4. 2016, ze dne 16. 3. 2016, ze dne 22. 10. 2015, ze dne 27. 6. 2014, ze dne 22. 11. 2013 a ze dne 5. 5. 2013. Dle žalobce nepředstavují předmětné pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože „*nejdou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny*“ a protože z nich není bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
20. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že otázce, zda pokutové bloky obsahují všechny podstatné náležitosti, se v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem věnoval. Uvedl též, že správní rozhodnutí jiných správních orgánů nepředstavují pramen práva, a tudíž z nich nelze vycházet. Otázka

nepředvídatelnosti rozhodnutí se může vztahovat pouze na jeden a tentýž správní orgán. Ke sjednocování rozhodovací činnosti správních úřadů slouží soudní přezkum.

21. V doplnění žaloby ze dne 29. 12. 2021 žalobce opětovně vyjádřil názor, že jediným možným důkazem o tom, jakého jednání se přestupce dopustil, může být pokutový, resp. příkazový blok, neboť ze zákona musí obsahovat popis skutku, pro který bylo blokové, resp. příkazní řízení vedeno. Ke skutečnostem uvedeným v oznámeních policejních orgánů o uložení pokuty v blokovém řízení, resp. v příkazním řízení na místě, které nemají v daném pokutovém, resp. příkazovém bloku oporu, nelze přihlížet. Správní orgány však své povinnosti zkoumat náležitosti jednotlivých pokutových bloků nedostály.

Posouzení věci soudem

22. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
23. Soud úvodem poznamenává, že žaloba obsahuje v převážné většině žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Často žalobní body dokonce ani nemají podklad ve skutkovém stavu a ve správním spise. Žalobce poměrně podrobně namítá nedostatky náležitostí jednotlivých (šesti) pokutových bloků (např. nevyplnění jednotlivých kolonek), ačkoliv takovéto nedostatky pokutové bloky zjevně nevykazují. Navíc s ohledem na to, že se žalobce ani jeho zástupce v průběhu správního řízení – jak z obsahu správního spisu vyplývá – s podklady rozhodnutí neseznámil, lze se domnívat, že jednotlivé námitky vůči pokutovým blokům míří takřka „naslepo“. Žalobce v žalobě dále hovoří např. o odvolacích důvodech, se kterými se žalovaný v napadeném rozhodnutí nedostatečným způsobem vypořádal, ačkoliv ve skutečnosti jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zůstalo – vzdor výzvě správního orgánu I. stupně k doplnění důvodů – blanketní. Soudu je známo, že zástupce žalobce, který za žalobce podal žalobu, používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry rozšířeného senátu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, podle něž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
24. Současně soud považuje za podstatné zdůraznit, že skutečnost, že tvrzení uvedená žalobcem v žalobě o tom, jaké formulace jsou užity v jednotlivých pokutových blocích, jsou v mnoha případech přinejmenším nepřesná, kusá, vytržená z kontextu, ne-li dokonce lživá, vyvolává závažné pochybnosti o tom, zda se žalobce skutečně domáhá ochrany svých práv, nebo zda pouze zneužívá procesní právo podat žalobu s vidinou, že by mohly být přiznáním odkladného účinku žalobě suspendovány účinky napadeného rozhodnutí. Zástupci žalobce, jenž žalobu sepsal a který je advokátem, soud přitom již v minulosti připomněl (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2019, č. j. 45 A 103/2017-36), že – ať už ho k tomuto svéráznému pojmání žalob vede záměr, nebo zda jde pouze o důsledek ledabylosti – dle čl. 17 odst. 2 etického kodexu advokátů (usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku) nesmí advokát ani na příkaz klienta uvádět v řízení údaje, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé.

25. K meritu věci soud dále konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
26. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
27. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových a příkazových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v pokutových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 starého zákona o přestupcích ve znění účinném ke dni spáchání přestupků). Vzhledem k tomu neobstojí tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
28. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov.

např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifík blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků:

29. **Pokutový blok ze dne 5. 5. 2013** (připojený k oznámení ze dne 5. 5. 2013) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1/f/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „Dne 5. 5. 2013 v 15:41 hod obec Ch. § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb. rychlost v obci 50/62/59 km/h 5S0 9547“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč a podpis přestupce.
30. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 5. 5. 2013 v 15:41 hodin v obci Ch. jako řidič vozidla registrační značky X překročil maximální povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Popis skutku („rychlost v obci 50/62/59 km/h“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018 - 45, či ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020 - 20). Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 59 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1/f/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná úřední osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
31. **Pokutový blok ze dne 22. 11. 2013** (připojený k oznámení ze dne 27. 11. 2013) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně „27. 9. 2013 ve 14:16 hodin O. s. č. X1 u domu č. p. X § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost 50/71/68 v obci RZ. X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč a podpis přestupce.
32. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 27. 9. 2013 v 14:16 hodin v obci O. na silnici č. X1 u domu č. p. X jako řidič vozidla registrační značky X překročil maximální povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Popis skutku („rychlost 50/71/68 km/h“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné

odchylky. Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 68 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná úřední osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

33. **Pokutový blok ze dne 27. 6. 2014** (připojený k oznámení ze dne 30. 6. 2014) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „27. 6. 2014 v 14²⁵ M. K. ul. P. u BČ jako řidič vozidla X porušil ustanovení § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – nebyl připoután bezp. pásem“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 100 Kč a podpis přestupce.
34. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 27. 6. 2014 ve 14:25 hodin v obci M. K. u čerpací stanice jako řidič vozidla registrační značky X nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Z popisu skutku je patrné, že se žalobce přestupku dopustil jako řidič, nikoliv jako spolujezdec. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
35. **Pokutový blok ze dne 22. 10. 2015** (připojený k oznámení ze dne 26. 10. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo řidičského a občanského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „22. 10. 2015 v 10:50 hod v obci S., ul. P., č. p. X překročil rychlost v obci 50/74/71, porušil § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., RZ X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč a podpis přestupce.
36. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 22. 10. 2015 v 10:50 hodin v ulici P. v obci S. jako řidič vozidla registrační značky X překročil maximální povolenou rychlost v obci o více než 20 km/h. Popis skutku („rychlost v obci 50/74/71 km/h“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky. Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 71 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého

přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského a občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná úřední osoba je na pokutovém bloku označena služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

37. **Pokutový blok ze dne 16. 3. 2016** (připojený k oznámení ze dne 17. 3. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „16. 3. 2016 v 15:20 hod v obci S. ul. P. - u kruhového objezdu směr V., RZ: X porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – na pozemní komunikaci řidič nebyl připoután, lékařské potvrzení o tomto nepředložil“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 100 Kč a podpis přestupce.
38. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 16. 3. 2016 v 15:20 hodin v ulici P. v obci S. u kruhového objezdu ve směru na obec V. jako řidič vozidla registrační značky X nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Z popisu skutku je patrné, že se žalobce přestupku dopustil jako řidič, nikoliv jako spolujezdec. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
39. **Příkazový blok ze dne 26. 4. 2016** (připojený k oznámení ze dne 27. 4. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „26. 4. 2016, 10.10 RZ: X S., ul. P. u č. p. X – jízda bez použití bezpečnostního pásu – řidič, § 6/1a) zákona č. 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč a podpis přestupce.
40. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 26. 4. 2016 v 10:10 hodin v obci Sadská u domu č. p. 142 v ulici P. jako řidič vozidla registrační značky X nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Z popisu skutku je patrné, že se žalobce přestupku dopustil jako řidič, nikoliv jako spolujezdec. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského a řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena služebním

číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

41. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových a příkazových bloků nejsou důvodné.
42. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Magistrátu města Kladno a Krajského úřadu Jihočeského kraje, nebyl jimi žalovaný při svém rozhodování nikterak vázán. Praxe jednotlivých správních orgánů může být pro jiné úřady nanejvýš inspirativní, nikdy však výkladově závazná. S žalobcem lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
43. Předmětem další námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových, resp. příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém (příkazním) řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového (příkazového) bloku schvaluje. Podpis pokutového (příkazového) bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém (příkazovém) bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový (příkazový) blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém (příkazním) řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový (příkazový) blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutové (příkazové) bloky, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloků k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

44. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
45. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. 12. 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu